

[Stavad]

for at få den ned på den størrelse, som ministeren ønsker, uanset skadevirkninger.

Lykketoft (S):

Jeg har naturligvis ikke meget at føje til hr. Stavads betragtninger andet end at sige til både skatteministeren og de medlemmer, der er tilbage i salen, at hvis man tror, vi synes, det har været morsomt at have denne debat med de mange hårde ord, så tager man fejl.

Jeg har gennem årene haft meget stor respekt for den nuværende skatteministers skattepolitiske kunnen og hans almindelige politiske tæft. Det har jeg for så vidt stadig, men netop på den baggrund synes jeg, at man med så meget større styrke har været tvunget til at fremføre den kritik, vi har fremført i dag, og fremføre den så skarpt.

Den mest velvillige analyse, man overhovedet kan foretage af skatteministerens svar her i dag, er, at der er tale om en mand, der til dels ikke kender og til dels ikke vil kende virkeligheden i sit eget system.

Jeg er ikke enig i skatteministerens forsøg på at vifte det hele hen til en politisk uenighed. Der er selvfølgelig en politisk uenighed og nogle huller i lovgivningen, der ikke er blevet stoppet. F.eks. har den langsommelighed, der har været på akkordområdet, været nævnt. Der er nok klart en forskel i opfattelsen af, hvordan der skal skattelovgives – ikke at beskrive det på den måde, skatteministeren gjorde det – men en forskel og endda en betydelig forskel.

Det, vi især har talt om i dag, er et forskelligt syn på, hvordan man skal forvalte de love, Folketinget har vedtaget, og hvordan man skal behandle sit embedshverv. Det er et spørgsmål om mangelfuld pleje af lovfortolkningen, Kommunernes Landsforenings kritik af den provenudhuling, der sker ved skatteministerens ankepraksis og som følge af den.

Det er en manglende opfølgning af indgåede aftaler, hvor skatteministeren vifter til side vores kritik af de manglende indberetningsløsninger på edb med, at vi har en blind tro på, at sådan noget kan gøres, og at det skal testes godt igennem. Dertil er svaret jo bare: Jamen skatteminister! Det var der en aftale om skulle gøres hurtigst muligt, som blev indgået for 5 år siden i de her dage. Den er ikke blevet fulgt op. Man kunne have lavet de test for længe siden og fået et system til at virke, hvis man ville have sat de

nødvendige administrative ressourcer af til at holde en indgået aftale.

Det er det, der har været en del af vores kritik, plus den almindelige vanrøgt af det administrative system, som vi mener er kommet til udtryk i den måde, man har kørt denne fusion igennem på.

Når vi skal sammenfatte debatten her i dag, så er det min opfattelse, at der er tre retninger her i Tinget.

Den ene er den, der kommer til udtryk i den foreslåede dagsorden. Det er det store mindretal, der har en klar mistillid til skatteministerens måde at beklæde sit embede på, forvalte lovene på, behandle sin administration på.

Så er der en anden retning, og det er hr. Glistrups, som er enig i hver enkelt af pindene i den foreslåede dagsorden, men bare mener, at det skal give anledning til at erklære sin tillid til skatteministeren. Det er det, hr. Glistrup har sagt heroppe fra talerstolen, og det er udtryk for, at der mellem den siddende skatteminister og hr. Glistrup desværre er et alt for stort sammenfald i mening om, hvordan man skal udhule skattegrundlaget og dermed tvinge sig igennem til en nedskæring af den offentlige sektor.

Den tredje retning, der er herinde – det er det meste af resten af Folketinget – er alle dem, der tror, at det simpelt hen ikke kan være rigtigt, at det står så skralt til, som vi har beskrevet det. Alle dem vil jeg opfordre til meget nøje at følge det videre forløb i Skatteministeriet. Så vil de forstå og erkende, at vi har været meget afdæmpet i vores ordvalg i dag.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke gøre debatten så forfærdelig meget længere, men gå direkte til konklusionen: Skatteministerens handlemåde er udtryk for regelret antiparlamentarisme. Ministeren ved godt, at en række af de ting, han har gennemført, ville han aldrig nogen sinde kunne være kommet igennem med i Folketinget.

Det er ministerens formål at skære de offentlige udgifter ned. Det er jeg uenig med ministeren i, men det er hans ret. Men det er ikke ministerens ret administrativt og uden om Folketinget at ødelægge skattegrundlaget, omfortolke lovgivningen og sikre skattelettelser til tilfældige. Det er virkningen af ministerens administration.